

Mielőtt

A rózsák augusztusában is
érezmes hülye,
sírdogáló lényegtelenség.

És hogy cirpelnék a tücskök?
hangfüzéreik csupán a lélek
elpusztuló hallhatóságai.

Ilyenkor még célozgatnunk
sem illik a fájdalomra,
a csillagtépdeste Lőrinc-napra,

és arra: a szeretkezés
száraz testek
szomorú hajlama.

Idétlenül egyszerű
nézésünk
csupán ösztönös lehet,

és az annyi lombzúgás,
meg jövés-menése a madaraknak:
fogmosás, vetkőzés,

miként életveszélyes
unalmában is élhet
a szenttelen félelem.

Ágyazáskor

Az érdektelenül tragikus
sors várható
fordulatai

ám nagyon jó lesz
nélkülözni
a beteljesülést,

éppúgy egy váza virágot,
és közönségesen
betakarózni.

Ágyazás után

Hová is lehetne,
mikor szenvtelenül
akarja a szenvedést;

elborítani árnyékokkal a vérét
és az úgynevezett rózsákat,
madarakat a szeme mögött?

Bonyolult szeszek,
gyolcsfehér altatók,
egy kevés idő.

És máris – be furcsa –
súlyos, vakító-
kő;

átzuhan,
zuhan
át a szív helyén,

és csak
folytatja, folytatja
útját.

Semmikor

Igaz valóságomba
ritkán jutok –

a Mindenható mosolyának
foglya vagyok.